

אור: צחי פינר

פגישה שלא הייתה

המציאות הישראלית החזירה את **דורית רביניאן** יותר ממאה שנה אחורה לשתי דמויות מופת בתרבות היהודית // **סיפור**

- אני מתנצל אך זמננו תם. נמשיך בשבוע הבא.
- כבר? כל כך מהר... אני עדיין...
- אתה עדיין נסער מאוד.
- מעמקי נשמת ייברתי, דוקטור. יש פעמים שאני חושב...
- ועם זאת, ברשותך, אם יורשה לי?
- בוודאי, בוודאי.
- ובכן, כל החזון הגרנדיוזי הזה "לקבץ את בני עמנו מחדש". להשיב אותם, כדברייך, מקהילותיהם, מכל קצות תבל, אל ארץ האבות הישנה.
- והרי יהיה זה דבר נפלא, הלוא כן?
- הזיה פרועה. מגלומנית.
- סליחה?
- שוב אתה שוגה בפנטזיות אריפלייות אודות ניצחון על אביך. העלבון, תחושת הסיי-רוס, הגיע הזמן להרפות מכך.
- אבל דוקטור פרויד...
- תיאודור יקירי... לטובת בריאותך...
- לא, לא, אם רק נרצה, אין זו אגדה...
- אני מציע שתרכז את מחשבותיך במיזמים... איך לומר? מעשיים יותר.

(במשך שנים התגוררו תיאודור הרצל וזיגמונד פרויד באותו רחוב בווינה, אולם מעולם לא נפגשו פנים אל פנים)